

POSTANOWIENIE

Dnia 5 sierpnia 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Ryszard Witkowski

w sprawie X. Y.

oskarżonego o czyny z art. 13 § 1 w zw. z art. 300 § 1 i 3 k.k.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 5 sierpnia 2026 r.,

wniosku Sądu Rejonowego dla Wrocławia - Śródmieścia we Wrocławiu zawartego

w postanowieniu z 3 lipca 2026 sygn. akt V K 751/26

o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu,

p o s t a n o w i ł:

uwzględnić wniosek i na podstawie art. 37 k.p.k. sprawę Sądu Rejonowego dla Wrocławia - Śródmieścia we Wrocławiu sygn. akt V K 751/26, przekazać do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Zielonej Górze.

UZASADNIENIE

Do Sądu Rejonowego dla Wrocławia - Śródmieścia we Wrocławiu sygn. akt V K 751/26 wpłynął akt oskarżenia przeciwko X. Y., oskarżonemu o czyny z art. 13 § 1 w zw. z art. 300 § 1 i 3 k.k. i in., popełnione na szkodę m.in. na szkodę „Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego dla Wrocławia - Śródmieścia we Wrocławiu, Wydziału [...]”, zarejestrowany pod sygn. akt V K 751/26. Okoliczność ta w ocenie sądu wnioskującego przemawia za przekazaniem sprawy innemu sądowi równorzędnemu, z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek Sądu Rejonowego dla Wrocławia - Śródmieścia we Wrocławiu jest zasadny.

Przepis art. 37 k.p.k. pozwala na „wyjęcie” sprawy spod rozpoznania sądu miejscowo właściwego w razie zaistnienia przesłanki w nim wskazanej, to jest wtedy, kiedy w grę wchodzi dobro wymiaru sprawiedliwości. Co należy rozumieć pod tym pojęciem, ustawa nie wyjaśnia, niemniej w orzecznictwie ugruntowany jest pogląd, że chodzi tu o konieczność eliminowania sytuacji mogących wywołać u stron lub w opinii społecznej przeświadczenie o braku warunków do bezstronnego rozpoznania sprawy przez sąd właściwy [por. np. *postanowienie Sądu Najwyższego (dalej SN) z 10 grudnia 1999 r. sygn. akt III KO 98/99, Prokuratura i Prawo 2000, nr 3, poz. 7*]. O zaistnieniu takich okoliczności można mówić niewątpliwie wtedy, gdy *statio fisci* Skarbu Państwa będące konkretnym sądem w strukturze sądownictwa powszechnego występuje jako pokrzywdzony, uzasadnia przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości (*postanowienie SN z 7 kwietnia 2006 r. sygn. akt III KO 20/06, LEX 610696; postanowienie SN z 19 sierpnia 2003 r. sygn. akt II KO 33/03, OSNwSK 2003/1, poz. 1716; postanowienie SN z 21 kwietnia 2004 r. sygn. akt III KO 4/04, OSNwSK 2004/1, poz. 759; postanowienie SN z 21 kwietnia 2004 r. sygn. akt III KO 7/04, OSNwSK 2004/1, poz. 762; postanowienie SN z 19 maja 2006 r. sygn. akt IV KO 31/06, LEX 611027; postanowienie SN z 2 kwietnia 2004 r. sygn. akt V KO 13/04, OSNwSK 2004/1, poz. 684; postanowienie SN z 17 sierpnia 2004 r. sygn. akt V KO 48/04, OSNwSK 2004/1, poz. 1449; postanowienie SN z 29 listopada 2002 r. sygn. akt V KO 54/02, Legalis 365299; postanowienie SN z 15 października 2003 r. sygn. akt IV KO 41/03, OSNwSK 2003/1, poz. 2149; postanowienie SN z 8 czerwca 2005 r. sygn. akt IV KO 35/05, OSNwSK 2005/1, poz. 1121*).

W realiach niniejszej sprawy jej rozpoznanie przez Sąd Rejonowy dla Wrocławia - Śródmieścia we Wrocławiu mogłoby wywołać u postronnego obserwatora wątpliwości co do zdolności sędziów tego Sądu do zachowania bezstronności.

Kierując się powyższym, Sąd Najwyższy, na mocy art. 37 k.p.k., przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Zielonej Górze.

[J.J.]

[r.g.]